

О Македонйо безцѣнна!
И Всички викаме отъ гроба:
Ура! Ура! Живѣй! Осанна!

Самуилъ

Орелъ по бойнитѣ полета
Умрѣхъ отчаянъ въ Прилѣпъ азъ —
Подиръ Бѣласица проклета —
Вечъ деветъ вѣка отъ тогазъ.

Но чувамъ викове побѣдни.
Потомство ново се роди!
Я ставай, Самуиле блѣдни,
Войскитѣ пакъ си поведи!

Михаилъ Шишманъ

Въ боя при Велбждъ паднахъ,
„Прости!“ казахъ на тронъ и Царство,
Печална жертва тамъ станахъ
На сръбската злина, коварство.

Но днесъ зачувамъ тржбенъ звукъ
И викъ побѣденъ — утѣшенъ съмъ:
Чрѣзъ сабята на моя внукъ
Сто пжти ази отмъстенъ съмъ.

Паисий

За Болгарская древня слава
Писахъ азъ, грѣшний, на Атонъ.
Отъ Дунава до Дринъ тогава
Бѣ звонъ оковний, плачь и стонъ.

Но днесъ ухо ми пѣсни слуша!
Смилилъ се, виждамъ, Богъ за насъ...
Ехъ часъ великъ, да стана азъ
Историята си да допиша.

Февруарий, 1916 год.